

NIT D'ABRAÇADES

Un relat de: [Jaumedelleida](#)

NIT D'ABRAÇADES

Restava al caliu del foc artificial de la llar
tot esperant veure com l'any s'acabava.
A taula, un sol plat i de beguda tan sols aigua.
La porta tancada amb clau pany i forrellat
car cap visita ni companyia n'era esperada.

De cop, rebé un missatge, com per atzar
quan faltaven un quart per les campanades.
Amb neguit llegí atentament la pantalla:
"No vull passar la nit sense rebre abraçades,
vols venir i estar amb mi per donar-me-les?"

No cal dir que la crida em motivà sengles llàgrimes.
¿Com podia saber que jo d'igual forma em trobava?
No vaig ser-hi a temps pel raïm, i les dotze ja tocaven.
És igual; no era pas el què aleshores més importava.

M'obrí la porta, vestida elegantment, tal i com m'esperava,
amb un somrís adient, i una mirada que tot presagiava.
Així fou com passarem la nit de cap d'any d'enguany,
improvisat, feliços i mai saturats de besos i abraçades.

He d'agrair doncs a la providència, i en especial a ella,
que permeteren encetar nou any, com els canons manen,
tot i què amb insistència, sempre deia fins a la sacietat,
que aquesta, és una de les festes que menys m'agraden.

La nit no segellà adés, cap compromís de nova trobada,
però, serví de garantia per a una nova realitat
de besos i més abraçades, si mai ens feien falta.
Cal agrair de nou, aquests tipus d'amistats.
Aquella nit, de veritat, ambdós, ens necessitàvem.